

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. septembra 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Gemeente 's-Hertogenbosch/ Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-92/13) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Šiesta smernica o DPH — Článok 5 ods. 7 písm. a) — Zdaniteľné plnenia — Pojem „plnenie za protihodnotu“ — Prvé využívanie nehnuteľnosti obcou, postavenej na jej účet a na jej pozemku — Činnosti vykonávané ako orgán verejnej moci a ako zdaniteľná osoba)

(2014/C 409/13)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Gemeente 's-Hertogenbosch

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Výrok rozsudku

Článok 5 ods. 7 písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, o akú ide vo veci samej, keď obec začne po prvýkrát využívať budovu, ktorú nechala postaviť na vlastnom pozemku a ktorú bude využívať v rozsahu 94 % na svoje činnosti ako verejný orgán a v rozsahu 6 % na svoje činnosti ako zdaniteľná osoba, z toho však v rozsahu 1 % celkovej plochy ako zdaniteľná osoba na plnenia oslobodené od dane, ktoré nezakladajú právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Neskoršie využívanie budovy na činnosti obce však môže viesť k vzniku práva na odpočítanie dane zaplatenej z titulu využívania upraveného týmto ustanovením len v pomere zodpovedajúcom jej využívaniu na potreby zdaniteľných plnení na základe článku 17 ods. 5 tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 147, 25.5.2013.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. septembra 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – A/B a i.

(Vec C-112/13) ⁽¹⁾

(Článok 267 ZFEÚ — Ústava štátu — Povinné incidenčné konanie o preskúmaní ústavnosti — Preskúmanie súladu vnútroštátneho zákona tak s právom Únie, ako aj s ústavou tohto štátu — Súdna právomoc a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach — Neexistencia bydliska alebo známeho miesta pobytu žalovaného na území členského štátu — Voľba právomoci v prípade účasti žalovaného na konaní — Opatrovník ustanovený žalovanému z dôvodu neprítomnosti)

(2014/C 409/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: A

Žalovaní: B a i.

Výrok rozsudku

1. Právo Únie a najmä článok 267 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je dotknutá vo veci samej, podľa ktorej všeobecné súdy rozhodujúce o odvolaní alebo v poslednej inštancii sú v prípade, že sa domnievajú, že vnútroštátny zákon je v rozpore s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie, povinné obrátiť sa v rámci konania na ústavný súd s návrhom na všeobecné zrušenie zákona namiesto toho, aby len upustili od uplatnenia zákona v konkrétnom prípade, pokiaľ prednostná povaha tohto konania bráni, tak pred podaním takéhoto návrhu na vnútroštátny súd poverený vykonávať preskúmanie ústavnosti zákonov, ako aj prípadne po rozhodnutí tohto súdu o uvedenom návrhu, týmto všeobecným súdom vykonať svoje právo alebo splniť si svoju povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnymi otázkami. Naopak, právo Únie a najmä článok 267 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni takej vnútroštátnej právnej úprave, pokiaľ uvedené všeobecné súdy majú možnosť:

- obrátiť sa v priebehu konania v ktoromkoľvek okamihu, ktorý považujú za vhodný, dokonca aj po ukončení incidenčného konania všeobecného preskúmania zákonov, na Súdny dvor s akoukoľvek prejudiciálnou otázkou, ktorú považujú za nevyhnutnú,
- prijať akékoľvek opatrenie nevyhnutné na zabezpečenie predbežnej súdnej ochrany práv priznaných právnym poriadkom Únie a
- po ukončení takého incidenčného konania upustiť od uplatnenia dotknutého ustanovenia vnútroštátneho právneho predpisu, ak rozhodnú, že je v rozpore s právom Únie.

Je úlohou vnútroštátneho súdu overiť, či možno vnútroštátnu právnu úpravu vykladať v súlade s týmito požiadavkami práva Únie.

2. Článok 24 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach so zreteľom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že ak vnútroštátny súd ustanoví opatrovníka žalovanému, ktorému žaloba nebola doručená, pretože jeho pobyt nie je známy, v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, účasť na konaní tohto opatrovníka sa nerovná účasti na konaní tohto žalovaného v zmysle článku 24 uvedeného nariadenia stanovujúceho medzinárodnú právomoc tohto súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 226, 3.8.2013.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 11. septembra 2014 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Technische Universität Darmstadt/Eugen Ulmer KG

(Vec C-117/13) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2001/29/ES — Autorské právo a s ním súvisiace práva — Výnimky a obmedzenia — Článok 5 ods. 3 písm. n) — Použitie diel a iných predmetov ochrany na účely výskumu alebo súkromného štúdia — Kniha sprístupnená jednotlivcom prostredníctvom terminálov určených na tento účel vo verejne prístupnej knižnici — Pojem dielo, ktoré nepodlieha „nákupným alebo licenčným podmienkam“ — Právo knižnice na digitalizovanie diela zahrnutého v jej zbierke s cieľom sprístupniť ho prostredníctvom terminálov určených na tento účel — Sprístupnenie diela prostredníctvom terminálov určených na tento účel, ktoré umožňujú jeho vytlačenie na papier alebo uloženie na USB kľúč)

(2014/C 409/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof